

163, Schol.

वादवती f. N. pr. eines Flusses LIA. I, 167.

वादवाद 1) m. ein Ausspruch über eine aufgestellte Behauptung: **ब्र-कोविदः** कोविदवादवादान्वदसि BHĀG. P. 5, 11, 1. — 2) einen Wortstreit —, eine Disputation hervorruhend: **तर्क** BHĀG. P. 7, 13, 7.

वादवादिन् bei WILSON und im ÇKDr. fehlerhaft für स्याद्वादवादिन्.

वादान्य adj. = वदान्य BHAR. im DVIRŪPAK. nach ÇKDr.

वादाम m. = वदाम Mandel RĪĀV. im ÇKDr.

वादायन m. patron. von वद् gaṇa यश्चादि zu P. 4, 1, 110.

वादाल m. = वदाल eine Art Wels H. 1343.

वादि (von वद्) UṆĀDIS. 4, 124. P. 3, 3, 108, Vārtt. 7, Schol. adj. = वाचक und विद्मस् UḍḍĀVAL.

वादिक् (von वादिन्) adj. redend, sprechend: **प्राज्ञ** wie ein Kluger MBH. 2, 2288. behauptend, annehmend, einer Theorie anhängend: **कृत्** 3, 1214.

वादित s. u. dem caus. von वद्.

वादितर्जन (वादिन् + त) n. Titel einer Schrift Verz. d. Oxf. H. 211, b, 8.

वादितव्य (vom caus. von वद्) n. Instrumentalmusik: गीतेन वादितव्येन नित्यं मामनुयास्यसि MBH. 13, 697.

वादित्र (von वद्) UṆĀDIS. 4, 170. n. 1) ein musikalisches Instrument AK. 1, 1, 3, 5. H. 286. KAUC. 14. 16. न वादित्राणि वादयेत् M. 4, 64. MBH. 1, 5329. सर्ववादित्रनदि: 4941. 3, 1766. 11918. R. GORR. 2, 12, 12. 4, 60, 9. VARĀH. BRH. S. 44, 16. BHĀG. P. 3, 24, 7. 8, 8, 26. WEBER, KRṢṢNĀG. 270. Schol. zu KĀTJ. ÇR. 697, 8. — 2) Musik, musikalische Aufführung: गीतवादित्रे KHĀND. UP. 8, 2, 8. PĀR. GRHJ. 2, 7. MBH. 3, 1794. 1796. 4, 56. 12, 10417. R. 1, 9, 8. 2, 61, 6. 114, 9. R. GORR. 2, 123, 19. SUÇR. 1, 333, 9. 2, 146, 3. VARĀH. BRH. S. 46, 91. 86, 22. BHĀG. P. 3, 22, 28. 4, 13, 19. WEBER, KRṢṢNĀG. 302. 304. न गात्रनखवक्त्रवादित्रं कुर्यात् SUÇR. 2, 143, 3. सु als m. pl. HARIV. 7018.

वादित्रवत् (von वादित्र) adj. von Musik begleitet KĀTJ. ÇR. 24, 3, 11.

वादित्व s. सत्य.

वादिन् (von वद्) nom. ag. 1) redend, sprechend: तवास्मीति वादिन्म् M. 7, 94. BHĀG. 2, 42. R. 6, 94, 4. RAGH. 1, 82. 11, 69. KATHĀS. 18, 107. 20. 82. 30. 105. 37. 179. 44, 102. RĪĀG-TAR. 2, 87. 3, 435. 6, 53. 225. 337. BHĀG. P. 4, 14, 45. 7, 3, 40. 7, 3. 8, 10, 47. MĀRK. P. 22, 12. 114, 30. SARVADARÇANAS. 64, 4. तवास्मीति च वादिन्म् MBH. 3, 729. 3, 1037. R. 5, 91, 14. इति तं वादिन्म् KATHĀS. 37, 228. 39, 115. 72, 145. 119, 161. तमेवं वादिन्म् MBH. 1, 1576. 7104. 13, 2315. R. GORR. 1, 67, 17. KUMĀRAS. 6, 84. इत्येवं वादिभिः MĀRK. P. 23, 5. इत्येव वादिन्म् KATHĀS. 73, 271. तं तथा वादिन्म् MBH. 1, 219. तवाक् वादिन्म् (von STENZLER als comp. gefasst) JĀGĒ. 1, 325. वादिनं मृषा MBH. 4, 99. mit einem acc.: लोकनिश्चयम् aus-sprechend 12, 2389. Häufig am Ende eines comp.: धृष्टं HARIV. 4628. पण्डितं PĀNĒAT. I, 437. सद्वादिन् MĀITRĪUP. 6, 30. भूयो, व्रीयो, कनीयो Ind. St. 10, 419. पृथग्वादिन् ÇAT. Br. 8, 7, 3. 3. अकृतस्य 9, 3, 1, 24. वृत्तं R. 5, 48, 6. न्याय्यं (so ist zu lesen) 88, 14. सुयुक्तं 2, 60, 23. प्रियशब्दं R. GORR. 2, 13, 29. अन्तं M. 3, 41. MBH. 4, 99. Spr. 3793. वितथं KATHĀS. 26, 96. 31, 83. तथ्यं BHĀG. P. 8, 11, 11. गुह्यं 1, 10, 24. redend von, sich auslassend über: स्वगुणोत्कर्षं SARVADARÇANAS. 64, 5.

KATHĀS. 6, 27. BHĀG. P. 3, 24, 1. PĀNĒAT. 37, 23. नयं so v. a. Lehrer, Kenner KĀM. NĪTIS. 8, 33. संकितां Verz. d. Oxf. H. 53, a, 13. verkündend, ankündend, anzeigend: शर्वानुयुक्तं KATHĀS. 23, 11. भूयोभर्तृसंगमं 30, 48. 34, 69. 73. नक्तभोजित्वं 69, 67. वादिनी R. 2, 36, 3 vielleicht Wahrsagerin (= परिचिताकर्षकवचनचतुरा Comm.). — 2) der eine Theorie behauptet. — verfißt, Anhänger einer Theorie, Vertreter einer Ansicht KAP. 1, 112. SUÇR. 1, 130, 3. वादिप्रतिवादिनौ Schol. zu KAP. 1, 70. SARVADARÇANAS. 114, 5. 123, 5. 26, 3. 42, 19. ÇĀNĒ. zu BRH. ĀR. UP. S. 7. शब्दं MĀITRĪUP. 6. 22. षट्पदार्थं KAP. 1, 25. Verz. d. Oxf. H. 239, a, 24. 34. SARVADARÇANAS. 47, 6. 62, 10. fg. 116, 14. 127, 18. 130, 5. 134, 22. 133, 2. — 3) Disputant MBH. 3, 10602. HARIV. 14467. KĀM. NĪTIS. 3, 25. RAGH. 12, 92 (= कथक MALLIN.). Spr. 606 (II). 1543. 2073. KATHĀS. 66, 63. 72, 68. fg. RĪĀG-TAR. 1, 112. 178. Verz. d. Oxf. H. 140, a, No. 280. 239, a, 14. fg. DHŪRTAS. 92, 2. BHĀG. P. 6, 4, 31. WILSON, Sel. Works I, 304. — 4) Kläger JĀGĒ. 2, 73. KULL. zu M. 8, 254. — 5) Töne hervorbringend, als Plectrum dienend ÇĀNĒ. ÇR. 17, 3, 10. — 6) Alchemist KĀLĀKĀRA 3, 222. — 7) पुत्रुषं so v. a. einen männlichen Namen führend R. 7, 87, 13. भो mit bhos angeredet MBH. 3, 12843. HARIV. 11140. शर्यं mit Ārja angeredet MBH. 3, 12843: vgl. WEBER, Ind. St. 1, 181. — 8) in der Stelle न च विदेषणाक् न चाक्-कारवादिना। न चात्मविज्ञिगोषुवाद्गुषयामि वचो ऽमृतम् ॥ HARIV. 3904 ist वादिना so v. a. वादिन, das nicht zum Metrum passt. — Vgl. घ-मि, अनेकात्, अन्य, अहं, उत्तर, स्त, कोण, क्रिया, तात्ति, गुण (auch MBH. 4, 123), ग्राम्य, दण्ड, देहात्म, धर्म, धातु, पूर्व, प्रज्ञाति, प्रतिकूल, प्रत्यत, प्रिय, वक्तु, वृद्धादिन्, ब्रह्म, भद्र, मङ्गल, मञ्जु (adj. RAGH. 12, 39, v. l.), मल्ल, मल्ल, मिथ्या (auch KATHĀS. 23, 24), मृषा (auch R. GORR. 1, 24, 7), वाग्वादिनी, वेद्वादिन्, सत्य, हीन.

वादिर् m. ein dem Judendorn (वदरी) ähnlicher Fruchtbaum ÇANDAR. im ÇKDr.

वादिराज् (वादिन् + राज्) m. 1) ein Fürst unter Disputanten, ein ausgezeichnete Disputant PĀNĒAR. 3, 14, 75. — 2) Bein. Maṅgucī's TRIK. 1, 1, 21.

वादिवागीश्वर m. N. pr. eines Autors HALL 44.

वादिश adj. = साधुवादिन् Beifall zurendend ÇANDAM. im ÇKDr. m. a learned and virtuous man, a sage, a seer WILSON nach ders. Aut.

वादिन्द्र m. 1) = वादिराज् 1) HALL 26. 67. Verz. d. Oxf. H. 173, b. No. 388. — 2) N. pr. eines Philosophen Verz. d. Oxf. H. 244, a, No. 606.

वादिश्वर m. = वादिराज् 1) Verz. d. Oxf. H. 140, a, No. 280.

वाडलि m. N. pr. eines Sohnes des Viçvāmītra MBH. 13, 252 nach der Lesart der ed. Bomb. वाडलि ed. Calc.

वाद्य (von वद्) P. 3, 3, 106, Schol. 1) adj. zu reden, n. Rede: वदस्व यत्ते वाद्यम् AIT. Br. 6, 14. ÇAT. Br. 2, 3, 4, 6. 18. 4, 3, 3, 1. — 2) adj. zu spielen, zu blasen (ein musikalisches Instrument): शङ्ख Verz. d. Oxf. H. 32, b, 15. — 3) n. Instrumentalmusik H. 279. HALĀS. 1, 95. LĀTJ. 4, 2, 3. Spr. 4889. VARĀH. BRH. 18, 1. KATHĀS. 39, 247. 52, 266. MADHUS. in Ind. St. 1, 22, 5. Verz. d. Oxf. H. 85, b, 26. 200, b, No. 476. 201, a, No. 479. fg. Verz. d. B. H. No. 1384. DAÇAK. 60, 11. BHĀG. P. 8, 13, 21. WEBER, KRṢṢNĀG. 302. वल्लकी HARIV. 4633. मुरजवाद्यराव MĀLAV. 21. शङ्खवाद्यरव WR-